VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

ÁRA 20 FILLÉR

POSTÁS dolgozó

IV. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM. A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA 1951 OKTÓBER 17.

MUNKÁSHOZ... INTÉZET KÖNYVTÁRA

Újabb győzelem

Az egész ország dolgozó népe hatalmas lelkesedéssel válaszolt a kormány felhívására „jegyezzen mindenki békekölcsönt, harcoljon mindenki ezzel is a békéért, a haladásért, felemelt ötéves tervünkért, a boldog, erős, független, szocialista Magyarországért."

A kölcsönjegyzés nagy sikerére a legjellemzőbb, hogy dolgozó népünk az egymilliárd forint összegben kibocsátott államkölcsönt, több mint 275 millió forinttal túljegyezte.

Hazánkban harmadízben jegyeztek a dolgozók szocialista államkölcsönt. 1949-ben háromnegyedmilliárd forintot adtak kölcsön az államnak, tavaly több mint egymilliárd forintot, az idei eredmény újabb nagy emelkedést mutat a jegyzett összeg, csaknem negyedmilliárd forinttal multa felül a tavalyit.

A postás dolgozók is megértéssel és lelkesedéssel fogadták népköztársaságunk második békekölcsönjegyzésre való felhívását. Dolgozóink megértették, hogy a békekölcsönnel meggyorsítjuk a szocializmus építését, növeljük a béketábor erejét és előbbre visszük az egész munkásosztály harcát is.

A postás dolgozók a második békekölcsönjegyzésnél

országos viszonylatban 15.200.000.– forintot jegyeztek

az átlagjegyzés 432 forint volt.

Külön elismerés illeti meg Nagy-Budapest postás dolgozóit, akik ismét megmutatták, hogy szilárd támaszai népi demokráciánknak. Az egész jegyzett összegnek több mint felét Nagy-Budapest postás dolgozói jegyezték. 9,066.000 forintot, az átlagjegyzés 540 forint volt.

Nagy-Budapest postás dolgozói immár harmadszor versenyben álltak a MÁV-val és a Fővárosi Villamosvasúttal. A versenyt ismét megnyertük. A MÁV-val szemben 43 ponttal, a Főv. Villamosvasúttal pedig 56 ponttal.

A békekölcsönjegyzés eredménye bebizonyította, hogy dolgozó népünkben, így a postás dolgozókban is a hazaszeretet, az áldozatkészség megerősödött. A békekölcsönjegyzés sikere azért születhetett meg, mert a pártmunkások és pártonkívüliek, szakszervezeti aktivák tízezrei fáradtságot nem ismerve magyarázták meg a dolgozóknak a kormány felhívásának jelentőségét.

A békekölcsönjegyzés nagy eredménye azt is bizonyítja, hogy

a dolgozó tömegek személyes ügyévé vált ötéves tervünk teljesítése,

a béke megvédése.

A kölcsönjegyzés ideje alatt azonban azt tapasztalhattuk, hogy az ellenség is működött. Az ellenség meg akarta akadályozni a kölcsönjegyzés sikerét. Szakszervezeti funkcionáriusaink és aktíváink nem mindenütt verték vissza kellő erélyel az ellenség támadásait. Voltak szakszervezeti funkcionáriusok, akik maguk is beleestek a panaszkodók uszályába, de volt olyan is, aki a békekölcsönjegyzés ideje alatt be sem ment üzemébe.

Az ellenség befolyására mutatott az is, hogy pl. az építési osztályok dolgozói a jegyzés első napján közömbösséget tanúsítottak.

Szakszervezeti funkcionáriusaink és aktíváink újra és újra felkeresték, újabb és újabb érvekkel meggyőzték azokat is, akik az első beszélgetés után még nem látták világosan a tennivalójukat. A kölcsönjegyzés tanulságai bebizonyították, hogy minél elvhűbben, minél harcosabban, minél türelmesebben végezzük a politikai meggyőzés munkáját, annál nagyobb a siker.

A második békekölcsönjegyzés népi demokráciánk nagy sikere és egyben újabb győzelmek kiindulópontja. A győzelem újabb erőt ad dolgozó népünknek a terv végrehajtásához és meggyorsítja szocialista építőmunkánk sikerét.

Ötéves tervünket ma már sajátjának érzi minden magyar dolgozó.

És a szocialista kölcsönjegyzéshez hasonló lelkesedéssel készül a Nagy Októberi Szocialista Forradalom megünneplésére. A magyar dolgozó nép és közöttük a postás dolgozók is tudják, hogy minden eddigi sikereinek kiindulópontja az, hogy békében és szabadságban építhetjük szocialista hazánkat, ez mind a Nagy Októberi Szocialista Forradalom vívmánya.

Ezért tettek üzemeink százaiban új szocialista kötelezettségvállalásokat november 7-re, ezért írták a levelek százait a magyar nép szeretett vezérének, Rákosi elvtársnak, melyekben fogadalmat tettek, hogy ötéves tervünk második évét időelőtt teljesítik, illetve túlteljesítik.

A postás dolgozók érzik és tudják, hogy minden megtakarított forint, a terv túlteljesítése erősíti hazánkat és biztosítja ötéves tervünk sikerét. Tudja, hogy november 7-nek, a Nagy Októberi Szocialista Forradalomnak köszönheti, hogy békében építhetjük, virágzó és fejlődő országunkat. November 7. nélkül nem szabadulhattunk volna fel a német fasiszták és Horthy-rendszer urainak járma és elnyomása alól.

Előre tehát postás dolgozók az Októberi Szocialista Forradalom méltó megünneplésére és feszítsük meg minden erőnket a béke megvédéséért folyó küzdelemben, melynek élén a hatalmas Szovjetunió és a nagy Sztálin áll.

Hogyan szervezem meg a november 7-i szocialista munkaversenyt

Bokros Sándor szakszervezeti osztálytitkár a legutóbbi osztálybizalmiértekezleten, mint következő feladatunkat ismertette a Nagy Októberi Forradalom évfordulójára megindult kötelezettségvállalások szervezését. Az alkotmány tiszteletére indult szocialista munkaverseny után a legszebb feladat a Szocialista Forradalom évfordulójának munkával való megünneplése, tervünk időelőtti végrehajtásával.

Munkám elvégzésére nagy segítség volt a Népszava szeptember 23-i számában megjelent „Szervezzük, erősítsük az üzemen belüli versenyt" című vezércikk. A cikket alaposan áttanulmányoztam és ezután összehívtam a csoportomba tartozó dolgozókat.

A csoportgyűlésen először ismertettem a Népszava cikkét, majd beszámoltam az osztálybizalmi értekezleten elhangzottakról. Ezek alapján fogtunk hozzá a munkánk megszervezéséhez.

Először megvizsgáltuk egyenként minden dolgozónak hosszúlejáratú versenyszerződését abból a szempontból, hogy a vállalásokat, a tervet, hogy teljesítettük. Megnéztük, vállalhatjuk-e, hogy az évi tervünket december 31-e előtt be tudjuk-e fejezni, nincs-e lemaradásunk?

Csoportomba húsz dolgozó tartozik, akik közül ketten a rádióelőfizetésgyűjtési vállalásukat nem teljesítették, négyen pedig az értékcikkeladásban maradtak le. A többi dolgozó évi tervét már teljesítette, különösen csoportom két sztahanovistája. En is teljesítettem már évi tervemet.

Amikor így megállapítottuk egyéni terveink állását, elhatároztuk, hogy a lemaradók lemaradásukat a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 34-ik évfordulójának napjára behozzák és úgy szervezik meg munkájukat, hogy évi tervüket december 20-ra befejezik.

A bizalmi csoport megbeszélve a további feladatokat, felkértek, hogy a tervismertető termelési értekezleten, amikor az osztály 1952. évi tervét ismerteti, a csoport nevében felajánlást, szocialista munkavállalást tegyek. Elhatároztuk az ötéves terv sikere érdekében, hogy hivatalunk idő előtt és minden részletében teljesíteni tudja tervét, az eddigi vállalásaink teljesítésén felül 2450 forint értékcikk eladást, húsz új rádióelőfizetőt, 12 db. meghatalmazás gyűjtést, valamint személyenként harminc portóslevélelfogást, tíz Szabad Nép előfizetésgyűjtést vállaltunk.

A vállalásokat csoportom nevében megtettem. Elhatároztuk, hogy minden héten megvizsgáljuk vállalásunk teljesítését, hogy azt amit vállaltunk, teljesítsük is.

KÁLMÁN DEZSŐ
kezelő, 12-es sztahanovista, bizalmi.

ÖTÉVES TERVÜNK SIKERÉÉRT MÉG JOBB MUNKÁT VÉGZEK

Központunk egyik szűk keresztmetszete a szakmunkáshiány. Ezen akartam enyhíteni és ezért 1951 május hó 1-én az üzemi háromszöggel történt megbeszélés után vállaltam: hogy a Belváros központ speciális áramkőreit egyedül tartom karban. Ez által egy műszerész szaktárs más munkaterületre való beosztása válik lehetővé. Vállaltam továbbá, hogy Stefanik Pál szaktársat a központ multiplikációs berendezésére, munkamódszerátadás keretében, megtanítom. Vállalásomat azóta teljesítettem. Munkamódszerem, mellyel átlagosan 200 százalékot érek el, a következő:

Szolgálatom megkezdése előtt 10 perccel munkahelyemen vagyok. Előkészítem rajzaimat és szerszámaimat. Szolgálatomat pontosan kezdem és kihasználom munkaidőm minden percét. Éjszakai szolgálatomban az éjszakai készenléti időt is effektív munkára fordítom, ez is nagyban segít vállalásom teljesítésében. Vállalásom teljesítésében a helyi párt- és szakszervezet vezetősége mindig komoly segítséget nyujtott. Komolyan segített az is, hogy munkám mellett ideológiailag is továbbfejlesztettem tudásomat.

Jó munkám eredményeként sztahanovista lettem. Es ekkor ért a legnagyobb öröm. Két hónappal ezelőtt tagjelöltből pártunk tagja lettem.

Tagságomat azzal hálálom meg, hogy igyekszem még jobb teljesítményt nyujtani ötéves tervünk sikeréért, a béke megvédéséért.

Dáni Lajos, sztahanovista műszerész.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója

Nagy ünnep nemcsak a Szovjetunió népének, hanem a világ valamennyi dolgozójának is. Az orosz proletariátus 34 évvel ezelőtt, Lenin elvtárs irányításával, a cári és kapitalista igát lerázva magáról, megmutatta azt az utat, melyen a világ dolgozó népének haladnia kell jobb jövője, a szocializmus felé.

Ezért készülnek szeretettel és lelkesedéssel a postás dolgozók is november 7-re, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünnepére.

Sztálin elvtárs vezetésével a lépésről-lépésre megerősödött Szovjetunió hadserege felszabadította hazánkat is a fasiszta elnyomás alól és lehetővé tette, hogy mi is elindulhassunk a szocializmus útján. Postás dolgozóink is tudják, hogy már nem a kizsákmányolóknak dolgoznak, hanem népünk javára és a maguk hasznára. Ez teszi lehetővé a posta rohamos fejlődését,

ez teszi lehetővé a szocialista posta mielőbbi kialakítását is.

Eddigi eredményeink, melyeket pártunk segítségével, Rákosi elvtárs vezetésével népi demokráciánk elért, egyre jobban magukkal ragadják postás dolgozóinkat is. Ebből a szeretetből fakad, hogy dolgozóink egyre jobban átérzik a szocialista munkaversenyek jelentőségét is, melyek segítségével nagyobb és nagyobb eredményeket érnek el.

Dolgozó népünk pártunk iránti szeretetének egyre fokozódó erejét bizonyítja

az a kezdeményezés is, hogy a postás dolgozók is Rákosi elvtárshoz küldendő fogadalmukban rögzítik ezévi tervük teljesítését biztosító vállalásaikat. Így pld. az

Alközponti ÜV-ben a dolgozók vállalták és megfogadták Rákosi elvtársnak, hogy 1951. évi pénzügyi tervüket december 31-ig 5 millió forinttal túlteljesítik. Ezévi tervüket 1951. október 1-re globálisan befejezték, de részleteiben is december 21-ig, Sztálin elvtárs születésnapjáig teljesíteni fogják. Terven felül 3000 vonal-kapacitású új alközpontot, 3600 db új mellékállomást építenek, a hozzá csatlakozó kábelhálózattal együtt. Az Inotai Erőmű távközlési berendezését a tervbevett november 15-e helyett november 1-re üzembehelyezik.

A Gazda-mozgalom keretében egy db 7/100 automata központ roncskeretét hulladékanyagból december 31-re újjáépítik. Ezzel 45.000 Ft-ot, — elavult, használatból kivont készülékekből, roncsanyagok felhasználásával 150 db vizsgálókészüléket készítenek, ezzel pedig 20.000 Ft megtakarítást biztosítanak népgazdaságunknak.

Hasonlóképpen lelkes röpgyüléseken tettek fogadalmat a Budapest 62-es felügyelőhivatal dolgozói Rákosi elvtársnak és vállalták, hogy tervük teljesítésének biztosítására a jövedéki bevételi tervükben mutatkozó 108.000 Ft-os lemaradást november 7-ig behozzák.

a tervet december 15-re befejezik

és terven felül 476.940 Ft-ot biztosítanak népgazdaságunk számára.

Vállalásaikban szerepel az is, hogy a velük közvetlen kapcsolatban álló postahivatalok között az együttműködést szorosabbra fűzik, így jelentősen hozzájárulnak a levélforgalom gyorsabbátételéhez.

Ezeket a hatalmas és szép feladatokat a dolgozók egyéni és brigádvállalásai támasztják alá, mint pl.

az Alközponti üzemben Grondzsák János szaktárs brigádot alakított, amely vállalta, hogy egy régi leszerelt telefonközpontot felújítanak és azt december 21-ig üzembehelyezik.

Ezzel kívánnak ők is hozzájárulni az üzem vállalásának teljesítéséhez.

A többi postai hivatalban és üzemben is

lelkesen készülnek dolgozóink a nagy ünnepre

Pl.: a Járműtelep dolgozója, Lendvay Sándor vállalta, hogy egy gépkocsi javítását két nappal előbb fejezi be, mint a kitűzött határidő. Vagy a nagykocsi futóműhely dolgozói vállalták, hogy hulladékanyag felhasználásával 1000 Ft értékű megtakarítást érnek el.

Forgalmi hivatalainkban, mint pl. a *Bpest 72-es hivatalban*, a minőségi munka megjavítására irányítóvizsgák letételét vállalták dolgozóink, akik ezzel a postai szolgáltatások pontosabbá tételét kívánják elérni.

Ezek a fogadalmak, vállalások, méltó kifejezői annak, hogy dogozóink egyre jobban megbecsülik és értékelik szabadságukat és ezért a dicsőséges harcok eredményeit, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom vívmányait akarják több és jobb munkával megünnepelni. Éppen ezért az elkövetkezendő időben szakszervezeti bizottságaink elsőrendű feladata, hogy

a legmesszebbmenő segítséget megadják dolgozóinknak

ahhoz, hogy vállalásaikat teljesíthessék. A segítésadás egyik módja az is, hogy a bér- és termelési, valamint a többi bizottságokat is feladatokkal lássák el. A bizottságok üljenek össze és tárgyalják meg a menetközben felmerült hibák okát és tegyenek javaslatot a szakvezetésnek azok elhárítására. Ne felejtkezzenek meg sz. b.-ink a sztahanovistákról, értelmiségi dolgozókról, akik már eddig is bebizonyították, hogy akarnak és tudnak is segíteni, csak meg kell nekik mutatni az utat. De nem szabad elhanyagolnunk az átlagdolgozókat sem, akik becsületes, jó munkával igyekeznek hozzájárulni e nagy feladatok elvégzéséhez.

Tegyék élővé a verseny nyilvánosságát

és a szakma legjobb dolgozója, a sztahánovista cím elnyeréséért folyó versenyt. Irányítsák és segítsék dolgozóink versenymozgalmát, mely szervezetten összefogva kétségtelen hatalmas eredmények elérésére képes.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóját akkor ünnepeljük meg dicsőségéhez méltóan, ha vállalásainkat maradéktalanul teljesítjük is.

Ne felejtsük el, hogy amit eddig pártunk ígért, azt mindig teljesítette is. Mi is teljesítsük fogadalmunkat, teljesítsük kötelességünket dolgozó népünk és pártunkkal szemben.

Előre az 1951. évi tervek időelőtti teljesítéséért, túlteljesítéséért a Nagy Októberi Forradalom vívmányainak megtartásáért, — a békéért!

GYENGE ISTVÁN

Postások a bányászokért

Szeptember 2-án ünnepeltük az első bányásznapot, „a bányák dolgozóinak hősi munkáját, akik a szocializmus építésének egyik legfontosabb szakaszán állnak. Ők biztosítják iparunk kenyerét, ötéves tervünk végrehajtásának nélkülözhetetlen alapanyagát".

A bányászok ötéves tervünk megvalósításáért folyó harcunk élvonalban küzdő hősei.

Bányászainkra, bányászatunkra nagy feladatok várnak az elkövetkezendő időkben. Ebben a tervévben 20 százalékkal kell több szenet termelniök, mint az ötéves terv első évében. Ennek a feladatnak sikeres teljesítése érdekében segítségükre siet az egész ország.

Mi, postás dolgozók, hogyan segítjük bányászainkat, hogyan mozditjuk elő a széntermelés sikerét? Hogy erre a kérdésre feleletet adhassunk, meglátogattunk két „bányász postahivatalt".

TATABÁNYA. A felszabadulás előtt kiuzsorázott bányászok nyomortelepe. *Ma, szabad és öntudatos bányászok szépülő és rohamosan épülő városa.* Három postahivatal van, egymástól elég nagy távolságra, közülük Tatabánya 1. és 2. kézbesítőhivatalok.

Tatabánya 2-es posta

kézbesítőkörzetébe tartozik Tatabánya II. kerülete (volt Bánhida), az Erőmű és a most épülő Uj Város. Nagyforgalmú, különösen nagy helyközi távbeszélő forgalmú hivatal. Havi munkaegysége 150—160.000, ebből 40—45.000 távbeszélő forgalomból ered.

A hivatal létszáma jelenleg, a két hírlapkézbesítővel együtt, 12 dolgozó. Hiányuk 1 tiszti és 1 kézbesítő munkaerő. Ehhez a létszámhoz és forgalomhoz képest *a hivatal szük, a kis felvevő helyiségben hatan szoronganak.* A mennyezet alacsony, az az érzése az embernek, hogy azt a fejével tartja. A felvevőhelyiségben van a távbeszélőkapcsoló is, melynél Török Irén szaktársnő a havi 12.000 munkaegység helyett 43.000 munkaegységet dolgoz fel (június hó), kora reggeltől nem egyszer késő estig, amit június havi 700 forintos túlórapénze is igazol.

Az igazgatóságnak sürgősen intézkednie kell, hogy a 43.000 munkaegységet ne egy dolgozó végezze el, mert ez, előbb-utóbb, a kezelő szaktársnő egészségének és a távbeszélő szolgálatnak a romlását is idézi elő.

A hivatalvezető szaktárs szavai szerint „az A—B-mozgalom... áll". Nem egyszer előfordul pl., hogy

az Erőmű lakótelepére 2—3 napig sem jut el a kézbesítő szaktárs;

augusztusban 115 darab rádiónyugta maradt beváltatlan; 38 hirlapelőfizetési díjat nem szedtek be. A hivatalnál a kézbesítéssel és ezzel párhuzamosan a hirlapszolgálattal is komoly zavarok vannak. Pártunk komárommegyei lapjának, a *Komárommegyei Dolgozók Lapja* kézbesítése is zökkenőkkel jár, az 574 előfizetői példányból pl. augusztus 31-én *166 nem került kézbesítésre.* Éppen a bányásznap előtt. Azonban ez nemcsak ekkor fordult elő, hanem gyakran megismétlődik. Az igazgatóság és a KHI alaposan vizsgálja meg itt a kézbesítés helyzetét, hogy pártunk lapjai, a Szabad Néppel az élükön, *valóban százezrek kenyere és hozzátehetjük, mindennapi kenyere legyen bányászainknak,* az Erőmű és az épülő Uj Város dolgozóinak, hogy rendszeresen eljusson hozzájuk pártunk szava, irányítása és segítsége.

Mi, postás dolgozók, dolgozzunk bárhol, bányavárosokban vagy kicsi falvakban, saját postai munkánk becsületes elvégzése mellett, akkor feleljünk meg igazán feladatunknak, *ha maradéktalanul teljesítjük pártunk és Rákosi elvtárs által ránkbizott megtisztelő feladatot, a hirlapterjesztést és a kézbesítést is.*

Ez elsőrendű politikai feladatunk, melynek teljesítésével falvakban a falu szocialista átalakulását, városokban iparunk fejlődését, bányavárosokban tervteljesítésünk alapját, a széntermelés fokozását segítjük elő.

Ha így nézzük ezt a feladatot, akkor nem fognak Tatabánya 2-ben sem megelégedni a szaktársak 470 Szabad Nép-előfizetéssel, melyből csak 34 üzemi előfizető jut az Erőműre és 30 az 1500 dolgozóval épülő új városra (itt sajtófelelős sincs). Akkor a Szabad Népterjesztési tervüket sem fogják *csak 85 százalékra teljesíteni,* hanem bekapcsolódva a nagydobosi postások hírlapterjesztési versenyébe, előirányzatukat messze túl fogják teljesíteni. Akkor 130-nál több Népszava-előfizetőt is fogunk tudni gyüjteni és be fogják bizonyítani: hogy lehet üzemi előfizetőket is szervezni, mind a Szabad Nép, mind a Népszava számára (jelenleg egyetlenegy Népszava üzemi előfizető sincs a hivatal körzetében!).

A hirlapszolgálattal nemcsak a 2-esben, hanem a Tatabánya 3-as hivatalnál is „zavarok" vannak, mondja Holler szaktárs. Ez persze soványvigasz. Sőt! Ez még inkább szükségessé teszi, hogy felsőbb szervek sürgősen nyujtsanak segítséget a tatabányai hirlapszolgálat és A—B-mozgalom megjavításához. Az A—B-mozgalom terén nagy nehézséget okoz a rossz és hiányos címzések következtében eredő

sok tévirányítás is.

Tatabányán — mint említettem — két kézbesítő hivatal van, az 1-es és a 2-es. Az ezekhez, a Tatabányára szóló, de tévesen irányított küldemények rendszersen 24 órát késnek a „kiserélés" nehézségei miatt.

Holler elvtárs életrevaló ötletét érdemes megvizsgálni, amely szerint mindezt kiküszöböli. Azt javasolja, hogy a *mozgóposták csak a Tatabánya 1-es részére adjanak levélzárlatot,* ők természetesen továbbra is inditanának anyagot a mozgónak, mint eddig. Tatabánya 1-es az érkező anyagot szétosztaná a két hivatal közt, jól ismerve saját kézbesítőkörzetét. Tőlük a 2-estől, minden reggel, az autóbusszal felmenne egy kézbesítő az 1-be saját anyagukért, aki ott 7—8-ig már kézbesítőkerületeik szerint „szétdobná" azt és 8-kor autóbuszra szállva fél 9-kor visszaérkezne hivatalukba. A kézbesítők járatuk anyagát rendezve 9 órakor már indulhatnának kézbesítő útjukra. Ez az eljárás a levélkéséseket teljesen kiküszöbölné, ami pedig most szép számmal előfordul. Pl. „Tatabánya Erőmű" kettő is van és mindegyiket másik hivatal kézbesíti. Legalább 24 órás késés „biztosítva" van, ha véletlenül nem a megfelelő hivatalnak adják le a mozgós szaktársak (hibájukon kívül).

Mielőtt elmegyünk Oroszlánybányára, egy-két szót még Holler elvtársnak:

Elismerjük, hogy elhanyagolt adminisztrációt vett át a volt hivatalvezetőtől. Balogh Lajos szaktárstól, (aki, reméljük, „munkamódszerét" nem alkalmazza uj hivatalában, Kocson.).

Csak akkor tud jó munkát végezni Tatabánya 2-ben, ha az „örökölt"

hibákat sürgősen kiküszöböli

és nem tetézi azzal, hogy asztalán halomban hevernek az oda- és nem odavaló dolgok, (és még a fiókokban?). Megtalálta már, amiket akkor keresett?

(Folytatása a következő számunkban)

SZOVJET EMBEREK - SZOVJET POSTÁSOK

Naplóbeli útunkat folytatva nézzük meg a szovjet sajtószolgálatot is, melyet otthon a szovjet példa nyomán szerveztünk meg.

A szovjet postásokat és hírlapterjesztőket egy cél vezeti: minden példányt eladni, az előfizetett példányokat pedig munkakezdés előtt kézbesiteni a dolgozóknak.

Ennek biztosítása érdekében állandó versenyben állanak egymással, a havonta kiértékelésre kerülő „kitünő minőség brigádja", „a legjobb árus" stb. megtisztelő cím elnyeréséért.

Minden hivatal sajtóterjesztési tervet kap,

melynek túlteljesítéséért prémiumot kapnak a dolgozók.

A sajtóterjesztés nagy politikai jelentőségét minden szovjet postás tudja, ezért tekintik azt elsőrendű politikai és szakmai feladatnak.

A hirlapanyag feldolgozása gépesítve van. A munkát itt is alapvetően nők végzik. *Az utcáról futószalag szállitja a hirlapkötegeket a hivatalba és a munkahelyekre.* Fejlett diszpécserszolgálat irányitja és ellenőrzi ezt a munkát.

Jártunk a *moszkvai távirdán,* ahol csőposta továbbítja a munkahelyek közt a táviratokat, megnéztük és tanultunk a *rádiótáviróállomáson,* van rádiótávbeszélő és maguk gyártotta ultrarövidhullámú összeköttetésük.

Kiváncsiak voltunk a *televizióra is.* Alaposan meg is néztük. Élmény volt mindnyájunk számára. A közvetités este nyolckor kezdődik, körök és vonalak sugárzásával, hogy vevőnket megfelelő képélességre beállithassuk. Ezután a függöny elé lép a bemondó, tisztán, világosan, műszakilag tökéletes képben, mintha köztünk lenne és csak nekünk mondaná be a műsort, saját házi színpadunkon. A „Nagy Péter" című film második részét élveztük végig, még ma sem tudjuk eldönteni, hogy az előadást-e, vagy a filmet. Azt hiszem mind a kettőt.

A televizió fejlődése, különösen a helyszini közvetítések terén volt rohamos, melyek ma már teljesen hibátlanok és a közelség élményével hatnak a szemlélőre. Ezt is megnéztük, hiszen

a televizió a mi jövőnk is.

Az adóépület kupolaalakú hálószerű antenna alatt áll. Az adás a nézőközönség előtt folyik, mi is köztük vagyunk és izgatottan várjuk annak megkezdését. A teremben nagy a sürgés-forgás. A rendező utólsó intézkedéseire csend lesz a studióban. Kigyulladnak a jupiterlámpák, a függönyök előtt megjelenik a bemondó, üdvözöl bennünket és ismerteti a műsort. Ének és balett váltakozik, mi lelkesen tapsolunk. Minden gyorsan pereg. A lámpák fénye szinte melegit, oly erős. Ragyog a felvételre szánt kép.

Az adásellenőrök a munkahelyeiken kivetített adott és felvett képeket figyelik, hogy a vétel mindenütt tökéletes legyen.

★

Kilépünk az utinaplóból, mely gazdag kincsesháza a tapasztalatoknak, élményeknek. Megkérjük Benkő elvtársat, *vigyen még el bennünket napló-utazásra a Szovjetunióba, hogy még jobban megismerhessük a szovjet postások életét, munkáját,* hogy nálunk is természetes legyen az, hogy a felváltónak elmondjuk aznapi munkatapasztalatainkat és azután azokat ötperces értekezleten megvitassuk és kiértékeljük a vezetőkkel.

Hogy a szovjet postások példája nyomán mi is mindnyájan tanuljunk és képezzük magunkat politikailag és szakmailag. Hogy a műszerész technikusnak, ez mérnöknek, a mérnök főmérnöknek tanuljon. A főmérnök pedig az igazgatói teendőket sajátítsa el. Hogy a telefonkezelőnők műszaki ismereteket szerezzenek, hogy az áramkörökre és órára megadott 43—51 hasznos percet mi is el tudjuk érni.

Elvisz még Benkő elvtárs utinapló-utazásra, hogy példaképeinket követve, az értékcikkárusítók, a csekk- és utalványforgalomban dolgozók nálunk is elsajátítsák egymás munkakörét, hogy levélirányítóink újabb és újabb vizsgákat tegyenek, hogy más körzetek levélirányítását is el tudják végezni.

... hogy a munkaversenyek szervezésében és irányításában is méltók legyünk arra a szeretetre és figyelemre és segítségre, amelyben a moszkvai főposta vezetője: Bugyusev elvtárs, a Pécsett járt szovjet ezredes, vonatunk kalauznője és minden szovjet ember részesített bennünket útunk és ottartózkodásunk alatt, hiszen a küldöttség bennünket, magyar postás dolgozókat képviselt...

... hogy megtanulhassuk tőlük a szocialista hazaszeretetet, amely anyagi erővé válik a szocializmus építésében és hatalmas ökölle eredményeink és szocialista hazánk megvédésében.

SZEKÉR FERENC

GAZDAMOZGALOMMAL ELŐRE A TERV TELJESITÉSÉÉRT

Augusztus 14-én került nyilvánosságra Gazda Géza elvtársnak, az RM Művek acélhengermű üzeme helyettes vezetőjének nagyszerű kezdeményezése, melynek lényege az ócska, használt hulladékanyagok újbóli felhasználása, új értékek előállítása.

Ez a mozgalom, amely már eddig, néhány hét alatt is jelentős eredményeket hozott, mint futótűzként terjed, és a dolgozók ezrei, tízezrei fejlesztik országos tömegmozgalommá. Felismerték e mozgalom nagy népgazdasági jelentőségét, magukévá tették Pártunk politikai Bizottságának határozatát, amely kimondja, hogy

„minden gramm anyag felhasználását, megfelelő formában, minden üzemben alkalmazni lehet".

Ennek alapján hozta a SZOT elnöksége azt a határozatát, melyben felhívja a szakszervezetek központi vezetőségeit a Gazda-mozgalom széleskörü elterjesztésére és a dolgozók ilyenirányú kezdeményezésének felkarolására

A Budapesti Postás Pártbizottság és szakszervezetünk elnöksége, a postás dolgozók, sztahanovisták, értelmiségiek véleményét, kezdeményezését meghallgatva hozta meg határozatát, azzal, hogy

„Előre a Gazda-mozgalom továbbfejlesztésével, pártunk II. kongresszusa határozatának, felemelt ötéves tervünk sikeres megvalósításáért."

A mozgalom megindulása óta a postás dolgozók is tömegesen kapcsolódnak és csatlakoznak a mozgalomhoz, jobbnál-jobb javaslatokkal, újításokkal, ötletekkel. A beadott ötletek, javaslatok eredménye

már eddig sok 100.000 forintos megtakarítást jelent.

Jelentős és országos méretben alkalmazható pl. *a BU-HALÉP Kőbányai kirendeltsége vezetőjének ötlete, mely szerint a lebontott és már újból be nem épithető bronzhuzal-hulladékot égetéssel kilágyitják és kötőhuzalnak fogják felhasználni.* A kirendeltség dolgozói elhatározták, hogy csak ilyen kötőhuzalt fognak a jövőben használni, a raktárakból újat nem vételeznek. Ez hozzávetőlegesen egy évben 20 q megtakarítást jelent.

Hasonló, országosan kiterjeszthető javaslatokat adott be *Boldizsár István szaktárs, az Anyaghivatal dolgozója, mint pl. a kiselejtezett CB 3-as mellékszekrény-dobozok felhasználása az LB hálózatban: tetőtartó készitése hulladékanyagból; selejtlaposvasból kettős falitartó készitése; hulladék U-vasakból szabvány U-vasak készitése, hegesztés útján, stb.*

Eddig összesen hat újítást adott be, melyek mintegy 150.000 forint évi megtakarítást eredményeznek.

Nem kisebb jelentőségű *Bakos Elemér sztahanovista elvtárs kezdeményezése sem, aki az Elektromos Műveknél felfedezett elfekvő anyagokból, jelfogókból, állványokból és különböző géprészekből egy automata távíró központot épit csoportjával.* Ezzel

több mint 100.000 forintot takarítanak meg.

Ugyancsak szép eredményt ért el a *Keleti postán Károlyi István szaktárs,* aki az eddig selejtként, kg-ként 20 filléres áron, eladott hulladékzsinegnek zsákkötözésre való felhasználását javasolta, mellyel évente 8—10.000 forint megtakarítás érhető el.

Ezek a példák is bizonyítják, hogy a postás dolgozók is igyekeznek kivenni részüket a rejtett tartalékok feltárásában és tudják, hogy

minden gramm anyag megtakarítása előbbre viszi ötéves tervünket,

segíti a kongresszus határozatainak végrehajtásában.

Ez a mozgalom most van kifejlődőben, de már az eddigi eredmények is arra figyelmeztetnek bennünket, *hogy fordítsunk sokkal nagyobb gondot a dolgozók kezdeményezésére, javaslataira,* hogy ez a nagyszerű kezdeményezés a postás dolgozók között is tömegmozgalommá fejlődhessen. Ennek a mozgalomnak elő kell segítenie az újító- és a takarékossági mozgalom fellendülését és nem választható el a munkaversenytől sem. Ezek szorosan összefüggnek egymással, amit bizonyít a debreceni igazgatósági kerület dolgozóinak vállalása, hogy ez év végéig *5 q papir-, 3 q vas- és ólomhulladékot fognak gyüjteni.*

Éppen ezért feladata minden SZB-nek, hogy a dolgozók javaslatai alapján javítsák meg az együttműködést mind a postai, mind más üzemekkel és segítsék a dolgozókat ötleteik megvalósításában is.

Adják át a jó tapasztalatokat más üzemeknek, gondoskodjanak arról, hogy a dolgozók megkapják a szakvezetéstől újításaikért, ötleteikért járó díjazást és tegyenek javaslatot a szakvezetésnek, hogy megfelelő célfeladatok megoldásáért tűzzön ki jutalmakat.

A hulladékok felhasználásának számos lehetősége van, nézzünk körül munkaterületünkön és mindnyájan megtaláljuk a módját, hogy miképpen induljunk harcba minden gramm hulladékanyag felhasználásáért.

Gazda-mozgalommal, előre felemelt ötéves tervünk teljesítéséért!

Bayer Zoltán

NŐK A TERVÉRT

A Postás MNDSZ-asszonyok ezzel a jelszóval készülnek a pártszervezetek újraválasztására és a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 34-ik évfordulójára, november 7-re. Már eddig is nagy és fontos feladatok elvégzésében többízben nyujtottak segítséget nődolgozóink a pártszervezeteknek. Most a párt újra kér bennünket, hogy jó politikai felvilágosító munkával, példamutatással álljunk az 1951-es tervünk teljesítéséért vívott harc élére. Harcoljunk a munkafegyelem lazasága, az indokolatlan hiányzások ellen. Egyéni agitációs munkánkon keresztül világositsuk fel a politikailag fejletlen asszonyainkat, hogy mit jelentenek tervünk teljesítésében még az 1—2 perces késések is.

Ez a mozgalom mozgósítson minden MNDSZ-asszonyt a munkaterv teljesítésére. Mozgósítsa asszonyainkat az ellenség elleni harcra, leplezzük le a normacsalókat, a bércsalókat, akik nemhogy nem segítik elő ötéves tervünk mielőbbi befejezését, ellenkezőleg gátolják azt.

Ha MNDSZ-asszonyaink szívügyüknek tekintik a terv teljesítését, minden akadályt le fognak küzdeni és tervünket nemcsak teljesíteni tudják, hanem túl is teljesítik azt.

MNDSZ asszonytársak!

Bizonyítsuk be pártunk iránti szeretetünket azzal, hogy szárnyaljuk túl még a férfiakat is a békéért, a termelés frontján vívott harcunkban.

„NŐK A TERVÉRT!" Jaksa Istvánné

A Postás SE vezetőségválasztó közgyűlése

Október 6-án tartotta sportközpontunk vezetőségválasztó közgyülését szakszervezetünk székházában. A közgyülésen jelen volt a SZOT részéről Horn Dezső és Czeczei György elvtárs, az OTSB egyesületi osztálya részéről Benedikt elvtárs. A közgyülésen képviseltették magukat a többi szakmák sportközpontjai is.

A vezetőségválasztó közgyülésen a postás dolgozókat az ország minden részéből 180 szaktárs képviselte, köztük a legjobb postás sportolók is.

Az értekezletet Mészöly Géza elvtárs, szakszervezetünk elnöke nyitotta meg és rövid üdvözlő szavak után javaslatot tett a háromtagú jelölő bizottság választására. Ezután Sasvári István elvtárs sportegyesületünk szervező irodájának vezetője tartotta meg beszámolóját. Rámutatott arra, mennyit fejlődött sportunk a felszabadulás óta. 1945 előtt csak Budapesten, Szegeden és Pécsen működött három sportegyesület, amelynek mindössze 350 sportolója volt. Ezt a kis százalékot csupán a kiváltságosok alkották, igazgatók, tanácsosok és azok gyermekei. Tömegsportról egyáltalán nem beszélhettünk. Ma már egymásután alakulnak meg sportegyesületeink. Debrecenben, Szombathelyen, Miskolcon. Az ország 56 postás sportkörében tízezren sportolnak, köztük hatezer minőségi sportoló.

Az elmúlt évben 3560 próbázóval szemben 1951-ben 6654 postás dolgozó jelentkezett, s közülük eddig 3865-en próbáztak valamennyi számból, míg a többiek 4—6 számból tettek eddig próbát.

A beszámolót sok értékes hozzászólás követte. Kubik Ferenc elvtárs az MHK-próbázások 100 százalékos teljesítésére versenyre hívta ki november 7-re az ország valamennyi területi elnökségét. A felhíváshoz több területi elnök lelkesedéssel csatlakozott.

Ezután sor került az új elnökség megválasztására. Elnök lett Sasvári István, elnökhelyettes Szuhay Cecilia, elnökségi tagok Tóth Andor Debrecen, Koncz Sándor Budapest, Batki István Szeged, Kisfalvi Sándor Pécs, Pataki József Budapest, Boza József Szombathely és Lesták Mária Budapest.

HARC A MUNKAFEGYELEM MEGSZILÁRDÍTÁSÁÉRT

A szocializmus építésének, ötéves tervünk maradéktalan teljesítésének alapvető feltétele az öntudatos munkafegyelem. A munkásosztály számára a hatalom gyakorlása, a dolgozó nép vezetése természetesen kötelezettségekkel is jár. Ilyen legfontosabb kötelessége a példamutató, fegyelmezett munka.

A postás dolgozók többsége felismerte, hogy a munkafegyelem megszilárdításával saját és gyermekei jövőjét építi, hogy öntudatos magatartásával hazánk megerősítéséhez és a béke megvédéséhez járul hozzá.

De a postás dolgozók között szép számmal vannak még olyanok is, akik nem szabadultak még meg a kapitalizmusból örökölt és a munkára vonatkozó helytelen nézeteiktől, akik még ma is azt gondolják, és teszik is, hogy minél kevesebbet dolgozni, minél többet kapni. Ezek igazolatlanul hiányoznak, a munkába késve járnak, vagy előbb hagyják azt abba, bércsalásokat követnek el.

Súlyosan vétett a munkafegyelem ellen Smercz Györgyi, a Helyközi és József távbeszélő hivatal dolgozója, aki kihasználva a laza ellenőrzést, munkalapjára hamis adatokat jegyzett, ezzel bércsalást követett el, megkárosítva dolgozótársait is.

A dolgozók ébersége azonban leleplezte csalásait

és ügyét Társadalmi Bíróság tárgyalta. A dolgozók bírósága súlyos ítéletet hozott. Azonnali hatállyal elbocsátották a posta kötelékéből.

Ugyancsak a József központ 2-es osztályán tapasztalható az utóbbi időben, hogy gyakoriak a szombati, vasárnapi, hétfői „megbetegedések". Pl. Szabad Márta csak szombaton, vasárnap vagy hétfőn „betegszik" meg. Bándl Ilona telefonon jelentett beteget. De a beteglátogató nem találta otthon, sőt édesanyja nem is tudott arról, hogy nem ment szolgálatba.

A Keleti-posta csomagirányító osztályán Bodnár Gyula két órát késett, mert elaludt. Csepeli Pál reggel helyett délben ment be szolgálatba, azzal az indoklással, hogy ugyis sok a ledolgozott órája.

A Járműtelepen Szojka szaktárs a „legeredményesebb" későnjáró.

Egyes dolgozók a munkaidőt nem használják ki teljesen.

Az Erzsébet központ üzemrészlegében pl. *Gyetván* szaktárs munkaidő alatt jár fürdeni. A Szeged 1-es postahivatalban pedig *Kabó* kézbesítő szaktárs szolgálati ideje alatt vendéglőben üldögél.

A Járműtelepen a munkafegyelem terén jelentős javulás mutatkozik.

A pártszervezet irányításával a szakszervezeti bizottság napirenden tartja ezt a fontos kérdést. Népnevelő és bizalmi értekezleteken kipellengérezik a munkafegyelem ellen vétőket. A szakszervezeti bizottság az M. T. és a SZOT határozatokat tudatosítja a dolgozók között és azokat folyamatosan végrehajtja, illetve ellenőrzi. A szakvezetés erős kézzel jár el a munkafegyelem ellen vétőkkel szemben, selejtet és pénzbüntetést ró ki rájuk. **Igen helyes és nevelőhatású volt az a kezdeményezés, hogy a későnjövők számára csigát készítettek, amit a későnjövők asztalára tesznek. Az utóbbi időben csak egy igazolatlan távolmaradás volt Fehér József részéről.**

Az ellenség keze azonban a Járműtelepen is dolgozik

Elfolyatták a benzint, olajat a keveset fogyasztók gépkocsijaiból, így akarták a munkaversenyt és a munkafegyelmet akadályozni. A párt- és szakszervezet felvette ellenük a harcot, a dolgozók fokozták éberségüket és ma már ezek a jelenségek nem fordulnak elő.

A felsorolt esetek is bizonyítják, hogy csak pénzbírsággal, selejttel és egyéb rendbüntetésekkel nem lehet a munkafegyelmet megszilárdítani.

Szakszervezeti funkcionáriusaink és aktiváink mutassanak példát a munkafegyelem terén is és legyen döntő feladatuk a jó politikai nevelőmunka ezen a téren is.

Egyes szakszervezeti funkcionáriusok azonban nem mutatnak példát. Így történhetett meg, hogy pl. Bojsza László, a pécsi ter. csoport titkára és Nádori Ibolya, a KHI társadalombiztosítási felelőse, a dolgozók pénzét hűtlenül kezelve, komoly összegeket saját céljukra fordítottak.

Súlyos felelősség terheli ezeken a helyeken az ellenőrző bizottságokat, mert ellenőrző munkájukat felületesen, vagy egyáltalán nem végezték. Komoly figyelmeztetés ellenőrző bizottságaink felé, hogy munkájukat nagyobb figyelemmel végezzék és hatékonyan ellenőrizzék a szakszervezeti pénzkezelést is.

A munkafegyelem megszilárdítása nem kampányfeladat,

mondotta Köböl elvtárs pártunk II. kongresszusán. A munkafegyelemért folyó harc szerves része a békeharcnak. A pártszervezet vezetésével a szakszervezeti aktiváknak példát kell mutatniok ezen a téren is. Meg kell magyarázniok minden dolgozónak, hogy szilárd munkafegyelemmel, jól végzett munkával súlyos csapást mérünk ellenségeinkre. A munkafegyelem megszilárdításával közelebb jutunk nagy célunk, a szocializmus megvalósításához.

Schmidt Pál

Üzemeink munkavédelmi helyzetéről

Postai üzemeink, hivatalaink munkavédelmi, üzemegészségügyi helyzete sajnos nem mindenütt kielégítő.

Ha végigjárjuk legnagyobb üzemeinket, nem egy helyen azt tapasztalhatjuk, hogy bizony még

a legelemibb munkavédelmi előírásokat sem tartják be.

Az üzemegészségügy szintén elhanyagolt terület, úgyszólván senki földje.

Egyik legfontosabb műszaki üzemünkben, az Átviteltechnika dandárutcai telepén pl. majdnem minden műhely átalakításra, festésre szorul. A postafőosztálytól panaszaikra évek óta azt a választ kapják, hogy hamarosan elköltöznek a telepről. Sajnos évek óta nincsen változás a hiányosságok pótlása terén. Minden marad a régiben. Zuhanyozójuk állandóan rossz, jelenleg is javítás alatt áll. A WC-k elhanyagolt, piszkos állapotban vannak.

De a Lófogatú Üzemi Vállalat sem fordít sokkal több gondot

a dolgozók egészségvédelmére. A kovácsműhely előtti patkoló teteje beázik. Esőzés alkalmával a föld vizes lesz, a sikos, csúszós talajon patkolás közben az éles szerszámokkal balesetek történhetnek. A kovácsműhelyben a széngáz, különösen csukott ajtók mellett, kibírhatatlan. A dolgozók azonban hiába kérik a szellőztetőberendezés létesítését, mindezideig nem történt intézkedés. Igen rossz, elhanyagolt állapotban vannak itt a zuhanyozók is.

A Budapest 62-es postahivatal kézbesítőtermén sem látszik meg, hogy törődnének az üzemhigiéniával.

A padlón cigarettavégek, gyufaszálak, szemét hever szanaszét.

A dolgozók úgy tudják, hogy a hamutartókat még tavaly elvitték javítani, de azóta sem hozták vissza. Nem kielégítő a helyzet a női öltözőben sem, ahol oly nagy a túlzsúfoltság, hogy a szekrények ajtaját alig lehet kinyitni. A hivatal zuhanyozói piszkos, büzös, elhanyagolt állapotban vannak.

Nem jobb a helyzet a Javítóműhely gyáliúti műhelyeiben sem. Az új balesetelhárítási útmutatót sokszorosították ugyan, de tervszerű kiosztásáról nem gondoskodtak.

A baleseti oktatás igen gyenge.

A műhelyekben megvannak a védőberendezések, de a dolgozók a rossz felvilágosító munka következtében nem használják. Pedig a múltban komoly üzemi baleset is történt. Nemigen használják az öltözőket sem, sokan helytelenül, a munkahelyen tartják a ruhájukat. Hiba az is, hogy az elsősegélynyujtáshoz szükséges faliszekrényekben nincs meg a szükséges gyógy- és kötszer.

A Javítóműhely pávautcai műhelyében is teljesen elhanyagolt a munkavédelem.

A baleseti útmutatót ugyan nemrégen kiadták, baleseti oktatás azonban egyáltalában nem folyik. A fúróműhelyben az elszívóberendezés jelenlegi elhelyezését meg kell változtatni, mert a dolgozók szerint jelenlegi formájában nem működik jól, nem szívja ki az alsó rétegekbe leszálló savas gőzöket.

Az Átviteltechnika és Kábelüzem Paulay Ede-utcai műhelyeiben ottjártunk alkalmával a dolgozók egy része nem tudott leülni, mert sem munkapadok, sem székek nincsenek elegendő számban.

Az udvaron valóságos szemétdomb van, itt tárolják a máshol el nem férő anyagokat. Az üzemben általában nagy a rendetlenség.

Baleseti útmutatójuk nincsen,

balesetelhárítással nem foglalkoznak. A védőberendezést a dolgozók egyáltalában nem használják.

Nemcsak budapesti, de országos viszonylatban is számos példát lehetne említeni arra, hogy mennyire semmibe veszik egyes üzemekben a dolgozók egészségügyét, testi épségük biztonságát.

A szolnoki távirómunkások szűkös helyén pld. egyáltalán nincsen WC. Bár a helyi HALÉP kirendeltség mindent megtett a hiányosság pótlására, a felsőbb szervek bürokratizmusa hónapok óta húzza, halasztja ennek a fontos kérdésnek a megoldását. A debreceni HALÉP nem gondoskodik arról, hogy a kirendeltségek a munkavédelmi rendelkezéseket betartsák és ellenőrizzék azt, hogy a távirómunkások rendszeres baleseti oktatásban részesüljenek. A tatabányai postahivatal WC-jének elkészítése is hosszú idő óta késik.

Annál súlyosabb az ezekben az üzemekben dolgozó szakvezetőknek és szakszervezeti szerveknek a felelőssége, mert nem egy olyan postai üzemünk van, ahol a munkavédelmi helyzet szinte teljesen kielégítő, ahol a szakvezetés és a szakszervezet jó együttműködése a nehézségeket legyőzte és megteremtette az üzemi higiénia előfeltételeit s a munkavédelmi rendelkezéseket becsületesen betartják. Vannak tehát jó példák is, de sajnos nem mindenütt követik azokat.

A Járműtelepen, a volt József és Lipót központ épületében elhelyezett szerveink, a Kísérleti Állomás, az Átviteltechnika és Kábelüzem Forinyák-úti telepe pld. szép eredményeket ért el a munkavédelem terén is. Itt is vannak kisebb hiányosságok, de az üzemi rendet és a tisztaságot biztosították. Rendszeresen foglalkoznak a balesetelhárítási munkával, a dolgozók egészségével.

Ha jól megvizsgáljuk a munkavédelmi hiányosságok okait, azt tapasztaljuk, hogy a hibák kijavításához sokszor nem is a felsőbb szervek segítsége, vagy az anyagi fedezet hiányzik, hanem majdnem mindig a vezetők fokozottabb felelősségérzete és a dolgozók iránti szeretete.

Kétségtelen azonban, hogy

a Postafőosztály sem foglalkozik kellő alapossággal,

körültekintéssel a munkavédelmi, üzemegészségügyi kérdésekkel,

Feltétlenül szükséges lenne a Postafőosztályon függetlenített munkavédelmi előadó beállítása, aki más szakfeladatok alól mentesítve, kizárólag munkavédelmi kérdésekkel foglalkozna. Nem elég a főosztálynak a helyes rendeleteket kiadni, ha a rendeletek megtartását nem tudja hathatósan ellenőriztetni. A Postafőosztály jelenlegi munkavédelmi előadója egyéb szakvonali megterhelése mellett nem képes átfogni, irányítani, ellenőrizni kellőképpen a posta munkavédelmi kérdéseit.

De ugyanakkor a szakszervezeti funkcionáriusoknak is többet és alaposabban kell foglalkozniok a munkavédelmi, üzemegészségügyi kérdésekkel. Nem helyes, ha minden esetben csak a központi szervektől, a területi bizottságoktól várjuk a segítséget. Helyileg is mindent meg kell tenni a hibák kijavítására.

A jó szakszervezeti munkának két irányban kell történnie. Egyrészt éberen kell ellenőrizni a postai szakvezetés munkáját, nincs-e hiba, mulasztás a rendelkezések végrehajtása terén, másrészt következetes nevelő munkával a dolgozókat rá kell szoktatni arra, hogy az üzem tisztaságát megőrizzék, a munkavédelmi előírásokat betartsák és a védőberendezéseket használják. E kettő együtt a jól értelmezett érdekvédelemhez tartozik.

Üzemeink helyzetének tapasztalatai arra tanítanak bennünket, hogy a munkavédelem megjavításához önmagukban a legjobb rendeletek sem elegendők. Mint minden területen, itt is feltétlenül szükség van a dolgozók segítségére, aktivitására. A munkavédelmi rendeletek végrehajtása terén a dolgozók által gyakorolt széleskörű társadalmi felügyelet, hatalmas mozgósító, lendítőerő is egyuttal.

Javítsuk ki tehát ennek segítségével munkavédelmünket. A dolgozók jobb, egészségesebb, biztonságosabb munkakörülményei lehetővé teszik, mind magasabb és magasabb termelési eredmények elérését.

ZSUFFA SZABOLCS

A magad hasznára, a haza javára

A József Távbeszélő Hivatal dolgozói a miniszertanács felhívása nyomán 520.000 forintot jegyeztek a Második Békekölcsön jegyzése alkalmával. Ezzel a József Távbeszélő Hivatal dolgozói komoly segítséget adtak ötéves tervünk sikeres teljesítéséhez. A jegyzett összegükből például négy ilyen napközi otthont lehet felépíteni, ahol a dolgozók gyermekei az alatt az idő alatt, míg szüleik dolgoznak, jó ellátásban részesülnek.

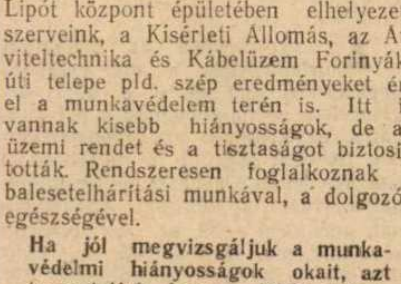

Az Alközpont ÜV dolgozói 450.000 forintot jegyeztek, ebből a jegyzésükből például 100 darab új motorkerékpárt lehet vásárolni, mellyel meggyorsul a posta képzbesitése és a gépesítéssel közelebb kerülünk ahhoz, hogy a posta valóban szocialista postává váljék.

Az Ujpesz 1-es postahivatal dolgozói is élenjártak a kölcsönjegyzésben. 90.000 forinton felül jegyeztek, ebből az összegből közel 300 ilyen távbeszélő készüléket lehetne készíteni és ezzel megkönnyíteni, szebbé tenni a dolgozók életét. Ma már a telefon is a dolgozóké.

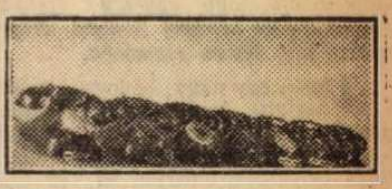

Járműtelep. A dolgozók 557.000 forinton felül jegyeztek békekölcsönt. Ebből közel 20 ilyen elektromos targoncát lehet készíteni, megkönnyítve a postás dolgozók munkáját és meggyorsítva a posta csomagkézbesítését.

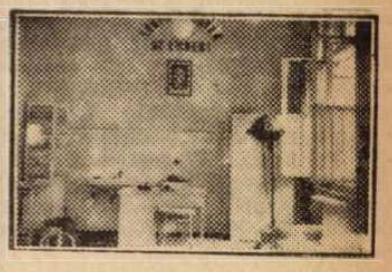

A Keleti posta dolgozói több mint 230.000 forintot jegyeztek. Ha ezt az összeget orvosi rendelők létesítésére fordítanánk, 30 ilyen orvosi rendelőszobát lehet belőle létesíteni, ezzel elősegítjük, hogy a postás dolgozók egészségesen végezhessék napi munkájukat és betegség esetén megfelelő gyógyszerkezelésben részesülhessenek.

SZÜLETÉSNAPI AJÁNDÉK

Sokszor kaptam már ajándékot születésnapomra. Gyermekkoromban édesanyám, vagy testvéreim leptek meg egy-egy átalakított ócska ruhadarabbal, vagy a zsibvásáron megvett használt cipővel, vagy 10 fillért adtak, amiért cukrot vehettem.

Ezek az ajándékok nagyjelentőségűek voltak számomra, hosszú évek multán sem felejtettem el azokat. Szomorú emlékek a multból. De vissza kell rájuk emlékeznem — arra az időre —, amikor bátyáim hajnali két órától este 11 óráig tartó munkájukért még annyi bért sem kaptak, hogy a 30 fokos hidegben csizmában járhattak volna. Rongybocskorban jártak. Milyen érték volt akkor számomra az öcskán megvet cipő!

Vissza kell gondolnom arra a időre, mikor édesnyám egész életét cselédkedéssel töltötte. Milyen nagy jelentőséggel bírt akkor számomra az ajándék 10 fillér, amikor cukrot vehettem.

Még ma is emlékszem arra a boldog pillanatra, amikor egy almát, mely ugyan már félig romlott volt, hozott a bátyám, amikor éppen betegen feküdtem.

És minden évben kegyetlenül megérkezett a „Szent György-nap" és mi vándorolhattunk tovább, tovább...

Miért is beszélek most erről, miért kell a fájó multat feleleveníteni? Azért, mert összehasonlíthatom a mult ajándékait azzal, amit 29-ik születésnapomra kaptam.

Értesítés érkezett, hogy hallgatója lettem „a magyar posta Ságvári Endre postatisztképző iskolájának". „Tisztképző..." Ezelőtt az ilyen elképzelhetetlen fogalom volt számomra. Sőt, szüleimnek nehéz anyagi megerőltetésébe került, hogy a hat elemit elvégezzem. És ma: a bátyám tszcs-elnök, sógorom: tanácselnök. A bátyám fia, ki most 18 éves, MTH-nevelő és én a postatiszti iskola hallgatója lettem. Ezt kaptam a 29-ik születésnapomra.

Kaptam, mert Sztálin elvtárs bölcs vezetésével, a Vörös Hadsereg 1945-ben felszabadított bennünket. De ajándéka ez pártunknak is, mely Rákosi elvtárs vezetésével vezeti a magyar dolgozók harcát a szocializmus építéséért.

Népünk megszövegezte, megteremtette saját törvényét. A munka ma becsület és dicsőség dolga lett. Ma nemcsak dolgozunk, hanem azt el is ismerik, megbecsülik. Ezek jutottak eszembe ma, születésnapomon. Nem szoktam igérni, mégis ma azt mondom: az ajándékot, amit kaptam, megőrzöm, megvédem! Minden munkámat a magyar nép érdekeinek szem előtt tartásával fogom végezni. Soha nem fogom elfelejteni a multat. Ha kell életem árán is megvédem elért eredményeinket, hogy két fiam soha ne ismerje azt, amit én és testvéreim átéltünk.

Orosz Antal,
a postatisztképző iskola hallgatója.

Örömmel adjuk a háromezer forintot kölcsön államunknak

Fehér János szaktárs a Diósgyőri Vasgyári posta dolgozója. Hat gyermeke van. Szeptember 27-én reggel, mikor elolvasta a Szabad Népben kormányunk felhívását a Második Békekölcsön jegyzésére, elsők között 500 forintot jegyzett. Alig várta, hogy hazaérjen. Odahaza örömmel üzságolta feleségének, hogy 500 forintot jegyzett.

— Csak 500 forintot jegyeztél, — mondotta felesége —, bizony én, ha a te helyedbe lettem volna 1000 forintot jegyzek. Hiszen jól tudod, sokszorosan visszakapjuk pénzünket. Gondolj csak arra, milyen nagy öröm volt, mikor János és Mihály fiunk a tanulóvárosban szép ruhát kapott. Nemsokára szakmunkások lesznek. Államunk igen jól gazdálkodik kölcsönadott pénzünkkel, sok mindent ad nekünk. Ezért szükséges, hogy mi is több békekölcsönt jegyezzünk.

Este az asztalnál a gyermekek is azt javasolták édesapjuknak, emelje fel jegyzését 1000 forintra. Fehér János alig várta másnap, hogy a hivatalba érjen. Felemelte jegyzését 400 forinttal és a felesége nevére is 100 forintot jegyzett.

Büszke örömmel számolgatja Fehér szaktársi „Feleségemmel együtt 1000 forintot jegyeztünk. Ilonka és Juliska lányunk, akik a vasgyárban dolgoznak 1400 forintot. Fiaink, akik géplakatos tanulók, 600 forintot jegyeztek. Családunk jegyzése összesen 3000 forint. Örömmel adtuk ezt a 3000 forintot kölcsön államunknak. Ugy érezzük, hogy még ezzel is csak részben háláltuk meg azt a sok jót, amit családunk már eddig is kapott pártunktól, kormányzatunktól."

Sz. É.

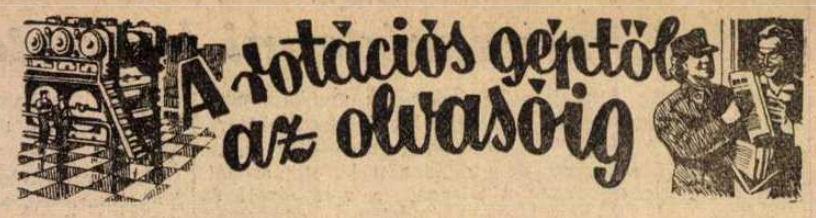

A gyorsvonat sebesen robog a távolba kigyózó acélpályán. Az utasok olvasással, beszélgetéssel töltik idejüket. A vonat lassít, a fékek megcsikordulnak, s megáll az állomáson.

„Hirlapot tessék! Itt a Szabad Nép, Népszava. Sztálin elvtárs nyilatkozott a Pravda munkatársának az atomfegyverrel kapcsolatban." — hallatszik egy fiatal postás hangja.

Többen vásárolnak az utasok közül ujságot, s az utazás hátralévő ideje alatt belemerülünk az olvasásba. Az olvasók közül azonban kevesen gondolnak arra, hogy vajjon milyen módon, hány dolgozó kezén keresztül jut el az újság a rotációs géptől kezeikhez, de még az ujságot kézbesítő és árusító postás dolgozók sem ismerik mind az újság útját.

Budapest lüktető utcai lármája kezd elcsendesedni, a villamosok ritkábban járnak, a dolgozók nagyrésze otthonába tér, napi munkája után olvasással, pihenéssel tölti idejét. Este tíz óra körül jár az idő. A Posta Központi Hirlapirodája álló expediciójában azonban ilyenkor kezd élénkülni az élet. Gépkocsik jönnek-mennek, szállítják a különböző újságok kötegeit az induló mozgópostákhoz, hogy az ország legtávolabbi részébe is eljuttassák azokat.

Az expedició helyiségében nagy a sürgés-forgás. Sok ember dolgozik itt, akiknek sietős munkája azt a benyomást kelti a tájékozatlan szemlélő előtt, mintha teljesen szervezetlenül folyna a munka, mintha abban semmi rendszer sem lenne. Pedig, amint Karácsony elvtársnak, az expedició csoportvezetőjének magyarázatából és az egyes, egymásután következő munkamozzanatokból megállapítható, a munka szervezett, máskülönben el sem képzelhető az expedíció jó munkája. Minden dolgozó pontosan ismeri feladatát, s azt külön utasítás nélkül végzi.

A hatalmas terem végében működik a II. sz. gép, mely a rotációs géptől szállítja a Szabad Népet az expedicióba: mint egy újságfolyam, ömlik a Szabad Nép egymásrahelyezett tíz- és százezer példánya belőle. Egyik-másik példányon még nedves a festék. Maga a gép önműködően számolja is a példányokat, s minden ötvenediknek a szélét a többinél néhány csentivel kijjebb helyezi. *Balogh Antalné és Tábori Borbála szaktársnő dolgozik ezen a munkahelyen. A gépből kiszedett hirlapcsomagokat 300-as csomókba „stószolják". Balogh Antalné szaktársnő elmondja, hogy egy-egy éjszaka 120—150 ezer példány Szabad Népet raknak igy, 300-as csomókba.*

Innen egy nagy, bádoggal fedett asztalra kerülnek az újságcsomagok, ahol a kötözők a csomagok tetejére egy kemény papírból készült lapot helyeznek, amelyen fel van tüntetve a hirlapmozgó száma és tüneményes gyorsasággal kötözik össze egymásután a sok hirlapköteget. Az elkészített kötegeket a mozgópostákhoz szállítják. Hogy melyik mozgópostához, hány darab háromszázas köteg újságot kell küldeni, azt a hivatalok igénylése alapján a KHI, illetve az expedició vezetője állítja össze. Augusztus közepéig a kötegeket háton vitték ki a gépkocsikhoz. *A Járműtelep dolgozói augusztus 20-i felajánlásaként elkészítettek egy 25 méteres, nagyteljesítményű szállítószalagot, s most már ezen szállítják a Szabad Nép-kötegeket az expedicióból az utcán várakozó gépkocsikhoz.* Van olyan hirlapmozgó, amely egyedül csak Szabad Népből 220—250 köteget kap, ami 68—70 ezer példány Szabad Népet jelent.

Vannak hivatalok, ahová reggel induló mozgópostákkal, közvetlen hirlapzárlatban küldik a hirlapanyagot. Ezeket a zárlatokat külön munkahelyen készítik. *Koch Etel élmunkás, Kurczer Anna és Kolega Erzsébet* fürge ujjakkal, elképesztő gyorsasággal számolják ki egy-egy hivatal példányszámait. Mennyi idő alatt tudott ilyen gyakorlatra szert tenni? — kérdezzük *Kolega Erzsébet* szaktársnőt. *„En már tíz éve csinálom, de 2—3 év alatt jól meg lehet tanulni."*

A hirlapexpedicióban akkor folyik igazán megfeszített munka, amikor a Szabad Nép nyomása akár műszaki, akár egyéb okok miatt késik. Ilyenkor sokszor perceken, sőt félperceken múlik, hogy idejében el tudják-e juttatni a hirlapokat az induló mozgópostához. Ha ez nem sikerül, gépkocsin, vagy motorkerékpáron kell a vonat után küldeni, s ez komoly anyagi veszteséget jelent. Ha „úszik" a lap, az expedició minden dolgozója megfeszített erővel dolgozik, s mondhatjuk, hogy kemény harcot vívnak minden percért, sőt másodpercért.

Az expedicióból az elkészített hirlapkötegek a már várakozó gépkocsikba kerülnek, s a gépkocsik késedelem nélkül robognak a pályaudvarra, egyenesen a mozgópostakocsihoz. Sebesen száguld a gépkocsi az elnéptelenedett utcákon a Kelenföldi pályaudvarra. A kanizsai személyvonat, amelyben a 39. sz. hirlapmozgó közeledik, már bent áll, sőt már indítani akarja a vasúti forgalmista. Éppen az utolsó percben érkezünk. Gyorsan berakják a mozgópostakocsiba a hirlapkötegeket, Balatoni János menetvezető szaktárs ellenőrzi, hogy hiánytalanul megérkezett-e minden hirlapköteg, s a vonat máris indul, hogy reggelre Fehérváron, Tapolcán, Siófokon és a többi, ezen a vonalon fekvő városokban, kis- és nagyközségekben, tanyákon, a dolgozók kezében legyen a friss Szabad Nép, Népszava és a többi sajtótermék.

A hirlapmozgóban hatan dolgoznak: a menetvezető, menetkezelő, két számláló szaktársnő és két kötöző. Feladatuk, hogy a háromszázas kötegekben lévő többtízezernyi újságot szétosszák, hogy minden postahivatal fiókposta a szükséges példányszámot megkapja. A hirlapmozgó tehát mozgó expedició.

A KHI előre elkészíti a hirlapkötegjelzőket, ezeken pontosan feltünteti, hogy hová, milyen hirlapból, hány darabot kell adni. A kötegjelzők alapján Rizancza Lászlóné és Schlakker Ilona számolják gyorsan kiszámolják az egyes hivatalok részére szükséges példányszámot, s azokat átadják a kötözőknek, hogy kötegeket készítsenek. Igen gyors munkát kell végezniök, mert a vonat hamar Fehérvárra érkezik, s ott le kell adni nemcsak Fehérvár részére szükséges hirlapanyagot, hanem a fehérvári elágazásokét is. Ez az összes hirlapdarabszámnak csaknem a felét jelenti.

A hivatalok szerint „kidolgozott" hirlapkötegekből Szőllősi Imre menetkezelő készíti el a hirlapzárlatot, Balatoni menetvezető szaktárs pedig ellenőrzi, hogy minden hivatal részére elkészült-e a szükséges köteg.

Fehérvár I-ben a hirlapcsoport dolgozói már várják az érkező hirlapokat, s azonnal hozzáfognak a kézbesítők részére való szétosztáshoz. Reggel 6 órakor, mikor a kézbesítő szaktársak bejönnek a hivatalba, már minden készen várja őket, késedelem nélkül indulhatnak, hogy minél előbb az előfizetők kezében legyen az ujság. *Nemes István szaktárs 50 darab áruspéldányt kér a Szabad Ifjúságból, az egyik iskolába viszi mind az ötvenet.* „Miért nem szervezik be előfizetőknek?" — kérdezem. „Vártuk elsején, hogy jelentkezzenek" — volt a válasz. Pedig erre nem kellene várni, hanem meggyőzni őket az előfizetés előnyös voltáról.

Mészáros szaktárs, a hivatal egyik legjobb hirlapkézbesítője. Kerékpáron végzi a hirlapok kézbesítését. Azonban néhány napja gyalog kénytelen kimenni, mert kerékpárján a gumi teljesen tönkrement, s bár jelentette, nem kap helyette másikat. De nemcsak Mészáros szaktárs van így a kerékpárgumival, hanem több kézbesítő szaktárs is. Ennek ellenére gyorsan halad egyik előfizetőtől a másikhoz. Pontosan tudja, hogy melyik előfizető, hova kéri, hogy tegyék az ujságot. Az egyik helyen a levélládába, a másikon az ablak nyilásába helyezi el. Nincs is panasz az előfizetők részéről munkája ellen. Mire a dolgozók munkába indulnak, mindenütt megkapják a Szabad Népet, s a párt szavával kezdhetnek napi munkájuk végzéséhez.

SZALAI SÁNDOR

Ifjú Gárda, az Uj ember kovácsa, Távol Moszkvától. De nagy érdeklődés nyilvánul meg a magyar klasszikusok iránt is.

Izléses és jól szerkesztett plakátokat pillantottam meg üzemünk egyik műhelyének falán. A hirdetményen a postás üzemi kultúrotthon rendezvényei szerepeltek.

Őszintén szólva eddig nem is tudtam, hogy üzemi kultúrotthonunk milyen sok rendezvénnyel és milyen széleskörű szórakozási és tanulási lehetőséggel szolgálja a művelődni és szórakozni vágyó szaktársakat. A hirdetmény olvasása közben elhatároztam, hogy egyszer egy egész napot eltöltök a kultúrotthonban, hogy közelebbről megismerhessem ezt a kedves, hasznos intézményt.

Szabadságomból egy napot fordítottam erre a célra, de most már, hogy alkalmam volt a kultúrotthon életébe pillantani, őszintén kijelentem, hogy érdemes volt egy napot a kultúrotthon megismerésére szánnom. Most már értem azt is, hogy miért olyan büszkék dolgozó társaim kultúrotthonunkra. A mult rendszerben ilyen, vagy ehhez hasonló intézményre még álmunkban sem mertünk volna gondolni.

Délelőtt 9 óra tájban élénk életet találok a Jókai-téri postás kultúrotthonban. A színházteremben a honvéd együttes próbált. A színészek Molière „Tartuffe" című vígjátékát próbálják. Az elsőemeleti irodában a kultúrotthon munkatársai a következő hét műsorát állítják össze. Németh Marikával, Halász Tiborral és több színésszel tárgyalják, hogy a műsoros rendezvényeket minél élénkebbé, színesebbé tegyék. A kora délutáni órákban már nagyszámban érkeznek szaktársak, — postások, sőt a környékről is — akik részben a könyvtárat, részben az ottlévő sportlehetőségeket veszik igénybe.

4 óra után már teljes erővel megindul az „üzem".

Marika, a büffé örökké jókedvű vezetője már készíti az izletes, friss „szendvicseket". Begyujtják a kávéfőzőgépet, hogy a délutáni rendezvényekre érkező dolgozók olcsó (1.60) uzsonnát fogyaszthassanak. Szivet, gyomrot „derítő" illatokkal telik meg minden helyiség.

A könyvtár ajtaja előtt sorban állnak a szaktársak, akik visszahozzák a kiolvasott könyveket és újakat választanak olvasásra. Sok szaktárs a könyvtárostól kért az izlésének megfelelő olvasnivalót.

Nagy keresettségnek örvend az

Sokan viszik el Mikszáth Kálmán „Különös házasság" című könyvét. Az idősebbek Jókai könyveit keresik. Érdekes, hogy Sztaniszlavszkij „Egy színész felkészül", Cserkaszov „Egy szovjet színész feljegyzései" szinte állandóan „kézben vannak". Ez persze nem csoda, mert a postás színjátszók előszeretettel keresik fel a postás kultúrotthon könyvtárát.

Este 6 óra tájban már szinte túlzsúfoltság mutatkozik a kultúrotthon helyiségeiben. Az alagsori műhelyben a szabás-varrás tanfolyam 40 főnyi hallgatója szorgoskodik. Ugyancsak az alagsor kiselőadás termében — ahol az asztaliteniszezők már befejezték gyakorlataikat, a kultúrotthon operaegyüttese próbál. Fent a színházteremben pedig a hivatásos művészektől a Teréz kp. „Vidám együttese vette át a szerepet, ugyanis most ők próbálnak a színházteremben. A büffé előtt többek között a 6/17-es körzetből egy elvtárs áll, aki állandó vendége kultúrotthonunknak. Az uzsonnáját mindig nálunk fogyasztja el. Nem üres azonban az emeleti művészszoba sem, mert itt éppen a rádiókör tartja gyakorlóóráit. A olvasószobából pedig a bélyeggyüjtők szinte kiszoritják az ott olvasgató szaktársakat. Hat óra tájban már mindenki láthatja, hogy a kultúrotthonnak nincs elegendő helyisége. Bizony elég gondot okoz a kultúrotthon igazgatójának a különböző körök, előadások és gyakorlóórák beosztása.

8 órakor megkezdődik a színházteremben az előadás.

Nagy a tolongás a pénztár előtt. Ezt nem is csodáljuk, mert ma este éppen „Keringő-est" van a műsoron. Mialatt a színházteremben folyik az előadás, lent a kiselőadóteremben megkezdődik az ifjúság részére a tánc.

Most már én is látom, hogy igaza volt az üzemi kultúrotthon-felelős elvtársnak, aki nekem azt mondotta, hogy a kultúrotthon felüdülés a dolgozók számára, ahol

szórakozva tanul és tanulva szórakozik

minden látogató.

Pánczél György

Tájékoztató a volt POGE és altiszti temetési biztosítottak számára

A második világháborúba bűnösen belesodorták országunkat. A fasiszta rombolók féktelen pusztításai az angol-amerikai légibombázások következtében, a nagy vérveszteségen kívül, dolgozó népünket óriási anyagi kár is sujtotta.

Ezek következményeként a postás dolgozók filléreiből fenntartott különböző egyesületek és alapok mint a volt POGE, Altiszti Egyesület, Jóléti Alapítvány stb. anyagi ereje is megrendült, sőt egyes lapok megsemmisültek, elértéktelenedtek.

A felszabadulás után szakszervezetünk azoknak a postás dolgozóknak és nyugdíjasoknak, akik a POGE és az Altiszti Egyesület révén az eltemetésük költségeit kívánták biztosítani, azzal a segítségükre sietett, hogy a segélyezési kötelezettségeket magára vállalta. Ennek megfelelően éveken át biztosította a segélyek folyósítását. Ez a biztosítási alapon történő segélyezés azonban nem szakszervezeti feladat, hanem az ilyen célra létesített állami biztosító hatáskörébe tartozik.

A multban megállapított feltételek is időközben elavultak s így ezt az eddigi alapon folytatott tevékenységünket be kellene szüntetnünk.

Mindezeket a szempontokat figyelembe véve, de elsősorban a postás dolgozók és nyugdíjasok érdekeinek védelmében szakszervezetünk úgy határozott, hogy a két egyesületnél annak idején temetési segélyre biztosítottakat, tagsági idejük elismerése mellett az Állami Biztosítónak átadja.

Az Állami Biztosító 1951 november 1-évei átveszi a POGE tagjait az alábbi feltételek mellett, akiket ezen időponttól kezdődőleg Postások Segélyezési Csoportja címen kezel a Budapest, IX., Üllői-út 1. Cálvin-téri fiókjánál.

A temetési segélyösszeg egyénenként 400.— Ft, a fizetendő havi díj 2.40 Ft. Mindennemű más fizetség, tehát tagsági díj járulékfizetése is megszűnik. Az előre kifizetett díjakat az Állami Biztosító fenti díjba beludja, ilyen esetben tehát csak a különbözet fizetendő. Joga van a tagoknak fenti összegnél 50%, ill. 100%-kal többet fizetni, mely esetben a segélyösszeg is 50%, ill. 100%-kal, 600.— Ft, ill. 800.— Ft összegre emelkedik.

Az Állami Biztosító 1951 november 1-évei átveszi a M. Postaaltisztek Országos Egyesületének tagjait az alábbi feltételek mellett, akiket ezen időponttól kezdődőleg Postások Segélyezési Csoportja címen kezel a Bpest, IX., Üllői-út 1. Cálvin-téri fiókjánál.

A temetési segélyösszeg egyenként 200.— Ft, úgy a tagok, mint a feleség részére külön-külön. A fizetendő havi díj 2.80 Ft, ezt azonban csak a tag fizeti, a feleség nem. A nős tag halála után az özvegy, csupán 1.40 Ft-ot fizet. Az özvegy nőtagok szintén 1.40 F-ot fizetnek csupán. Az előre kifizetett díjakat az A. B. a fenti díjakba betudja, ill. esetben tehát csak a különbözet fizetendő. Joga van a tagoknak fenti összegnél 50, ill. 100%-kal magasabb díjat fizetni, mely esetben a segélyösszeg is ennek megfelelően 300.— Ft, ill. 400 Ft összegre emelkedik.

1951 november 1-től kezdődően a temetési segélyeket már az A. B. folyósítja. Temetési segély ezen időponttól kezdve csak azoknak jár, akik a kiküldött nyilatkozatot kitöltve, ellátva és az esedékes havi járulékot megfizetve *a nyilatkozat átvétele napjától 8 napon belül postán visszaküldik*, illetve az üzemi bizottságnak, vagy a helyi csoportnak átadják. A biztosítási díjat a tényleges szolgálatban lévők, valamint azon nyugdíjasok, akik helyi csoporttal összeköttetésben vannak, az ottani megbízottnál, az egyéb nyugdíjasok pedig csekken fizethetik.

Az átvétel folytán a tagok az alanti főbb pontokban kedvezőbb helyzetbe kerülnek, mint eddig voltak:

1. A segélyösszeg nemcsak *elhalálozás* esetén esedékes, hanem esetleg előbb történt balesetből eredő, egész életre kiterjedő teljes rokkantság esetén *is*.

2. A tagok a befizetett díjakat nem vesztik el akkor sem, ha később annak fizetését beszüntetik, mert 3 évi díjfizetés után a teljesített befizetéseinek a pénzügyminisztérium által jóváhagyott elvek szerint kiszámított részét a tagnak kifizeti, vagy a biztosítást további díjfizetés nélkül csökkentett értékben érvényben tartja, végül a biztosításra kölcsön is vehető fel a fentieken jelzett idő után, amely a visszavásárlási összeg erejéig terjedhet.

Saját érdeke, hogy tagságát e kedvező feltételek mellett továbbra is fenntartsa, ezért kérjük, hogy az alanti nyilatkozatot a kézhezvételtől számított *8 napon belül kitöltve visszaküldeni* szíveskedjék, amelynek alapján az A. B. minden tag részére igazolást ad, amely az eddigi tagsági könyvbe teendő.

A nyilatkozat be nem küldése a tagságról való *minden igény nélküli lemondást jelent.*

A Postás S. E.-szpartakiád

versenyein 52 sportkör több mint 4000 dolgozója vett részt kerékpár, atlétika, asztalitenisz és röplabda sportban. A területi versenyek, valamint Budapesten megrendezett szakmai döntő, mindenütt ünnepélyes keretek között folytak. Sportköreink helyesen és jól kapcsolták össze e versenyeket az MHK-próbázásokkal, mert közel 2800 dolgozó tett az MHK négy számából próbákat. A budapesti szakmai döntőn egyes sportágakban nagy küzdelem folyt a helyezésekért 350 sportoló részvételével.

Az egyes sportágakban következők az eredmények:

ASZTALITENISZ

férfi: 1. Budapesti Postás, 2. Sopron, 3. Debrecen, 4. Főposta.
női: 1. Sopron, 2. József-központ, 3. Pécs, 4. Debrecen.

RÖPLABDA

férfiak: 1. Bp. Postás, 2. Zalaegerszeg, 3. Debrecen, 4. Javítóműhely.
nők: 1. Bp. Postás, 2. Szeged, 3. Javítóműhely.

KERÉKPÁR

Férfiak: 1. Bp. Postás, 2. Szeged, 3. Debrecen, 4. Főposta.
Egyénileg Okulicsányi Gyula, Budapesti Postás, ideje a legjobb: 35.30.
Nők: 1. Szeged, 2. Pécs.
Holtversenyben, 21 perces idővel, Tóth Erzsébet és Fülöp Ilona, a szegedi postás két kitűnő versenyzője lett az első.

ATLÉTIKA

Férfiak: 1. Főposta, 2. Szeged, 3. Debrecen, 4. Pécs.
Nők: 1. Szeged, 2. Debrecen, 3. Pécs.
Kiemelkedő Adamik Ferenc (Főposta) 580 cm-es távolugrása, Sebestyén 11.8 100 m-es síkfutása, Csanádi (Szegedi Postás 67.90 méteres gránátdobása és Gyergyói (Bp.) 29.32 mp 8 km-es gyaloglása.

A 10x100-as váltót a Főposta csapata nyerte 2:03.4 mp alatt.
Nőknél távolugrásban Vörös Ilona (Szeged) 468 cm, 100 m-es síkfutásban Csenák (Szeged) 14.1, gránátdobásban Versics (Debrecen) 42 méter, 5 km-es gyaloglásban Szabó (Debrecen) 25.30 perc, 4x100-as váltóban első Szeged 58.2 perc.

LABDARUGÁS

A Budapesti Postás NB II-es labdarúgócsapata a 20. forduló után hatalmas küzdelemben 3 ponttal vezet a bajnokság élén. A legutolsó bajnoki mérkőzés, mely idegenben, az Egri Fáklya ellen történt, újból felszínre vetette a csatársor komoly megerősítését. Ezen a mérkőzésen a postások jó erőkből álló csapata a 90 perc alatt egyetlen komoly gólhelyzetet sem volt képes összehozni és a mérkőzés egyetlen gólját 11-esből érte el. E hibákat a vezetőség jól látta és a Vasas elleni edzőmérkőzésen komoly átszervezésre határozta el magát. Az egyik bátor, de helyes lépés a fiatal Csernainak középcsatárrá való helyezését jelenti és az edzőmérkőzésen szint és lendületet vitt a csatársor játékába. A Sajószentpéteri Bányász elleni mérkőzésen már Csernai fogja a csatársort irányitani. Helyeseljük és figyelemre méltó a vezetőség bátor elhatározása, hogy nem fél az újtól és reméljük, hogy további megerősítést fog végrehajtani a rendelkezésre álló ifjúsági, valamint a tartalékcsapat fiatal, jó játékosaiból, hogy az előttünk lévő NB I-es bajnokságban a többtízezres postás dolgozókat méltán képviseljük.

POSTÁS DOLGOZÓ
Kiadja a Postások Szakszervezete.
Felelős kiadó: MÉSZÖLY GÉZA.
Felelős szerkesztő: BÁSTA REZSŐ.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczur-u. 27.
Megjelenik minden hó 10-én
Telefon: 428—777.
Nyomatott a Szikra Lapnyomda körforgógépein.
Budapest, VIII., József-körút 5.
Felelős nyomdavezető: KULCSÁR MIHÁLY